

Elke dag heeft genoeg aan zijn eigen leed.

Refrein:

El-ke dag heeft ge- noeg aan zijn ei- gen leed, elke

dag heeft ge- noeg aan zijn ei- gen ge- mis, maar de

mens ver- langt naar wat hij niet weet en de tijd, de
naar wat hij --- niet weet ja!

tijd ziet uit naar wat nog niet is.

- vers:
1. Elke
 2. Maar de
 3. En de

dag heeft genoeg van de wereld gezien, om de o- gen te sluiten en
mens heeft genoeg aan 'n vriende~~n~~-hand, die hem leiden wil naar de
tijd heeft genoeg aan die levé~~n~~-kracht, om weer te doen groeien het

niets meer te zien. Van trouw die geen stand houdt en vrijheid beknot, van
ové~~r~~- kant. Om achter te laten de dag en de nacht, het
licht in de nacht. Het groen van de morgen, het graan op het veld: de

(Elke dag heeft genoeg-...)

mensen onmachtig ver- strikt in hun lot : te klein voor de liefde, te
leven te groeten dat daar op ons wacht : waar mensen 'n wonder
hoop op wat vrede die mensen hersteld, en die zal genezen, de

bang voor de haat, elke dag is hetzelfde, zij kout en zij gaat ! Elke
zijn voor elkaar, elke mens is hetzelfde, 'n eeuwige vraag !
pijn vande dag, ende nacht zal bekoren, tot 'n lied en een lach !